

der staaar, at Summen forhøjes med 430 Kr. Den ærede Ordfører er Forslagsstiller til dette Vædringsforslag; jeg har tiltraadt det og har stemt derved. Maa jeg spørge den ærede Ordfører: komme de 430 Kr. ind i Statskassen, naar vi have stemt for dette Forslag?

Korsgaard: Jeg havde tænkt paa at ville foreholde den ærede Ordfører et andet Eksempel. Den ærede Ordfører anførte som Motiv til ikke at stemme for de 170,000 Kr., at de ikke kom ind alligevel, og derfor burde man ikke stemme for dem. Jeg vil i Fortsættelse af den Bemærkning, vi nys hørte, spørge det ærede Medlem, hvorvidt han tror, at de 150,000 Kr., vi nylig have voteret skulle komme ind ved forpagtning af Teatret, ville komme ind, fordi vi have voteret dem her? Thi hvis han ikke tror det, burde han jo ikke have stemt for de 150,000 Kr. — Dernæst vil jeg med Hensyn til Sagen med Kanalen sige til den ærede Ordfører, at den ærede Ordfører var i Tvivl om, til hvilket Ministerium han skulde henvende sig for at faa Oplysning om denne Sag. Jeg har tilladt mig, saa vidt jeg kunde påseere forbi den højtærede Formand, at adressere det til den højtærede Krigsminister, og dernæst har jeg givet Anvisning paa, for saa vidt den højtærede Krigsminister ikke har noget med den Sag at gøre, at prøve den højtærede Marineminister. Jeg maa antage, at denne Sag maa fortæres under en af de militære Ministre, men det forekommer mig imidlertid berettiget at stille Spørgsmaalet til den højtærede Finansminister. Hvis en saadan Bevilling er givet som den, her er omtalt, er det sikkert nok, at den har økonomisk In-

teresse for den Mand, der har faaet Koncessionen. Jeg forudsætter, at den er givet, jeg tør ikke sige det bestemt, jeg spørger blot derom. Men jeg siger, at hvis den er givet, saa var det naturligt, forekommer det mig, da det er Statens Ejendom, det drejer sig om, at Staten ogsaa fik en Part i den økonomiske Interesse, som Koncessionshaveren maatte have i at faa Lov at jesse der. Jeg vil derfor sige til den ærede Ordfører: Spørg den ærede Finansminister, hvorvidt han faar noget ud af denne Koncession, og spørg den ærede Krigs- og den ærede Marineminister, under hvilket af de militære Departementer dette fortæres.

J. Sage: Den ærede Ordfører sammenlignede Kirkebygninger og deres Vedligeholdelse med en Brugers Forpligtelse til at vedligeholde sin Ejendom. Det kan man selvfølgelig ikke gøre. Den Forpligtelse, der paahviler en Statsembedsmand, som er Bruger, maa sammenlignes med en almindelig Forpagters, og det er dog sikkert, at naar en Forpagter vedligeholder sine Bygninger fuldstændig tilbørligt, kan han ikke være forpligtet til at bygge en fuldstændig ny Bygning. Hvad Tid og Vælde fortærer, det kan han ikke være forpligtet til at erstatte paa ny, naar det ikke udtrykkelig er kontraheret saaledes, og ingen nogenlunde billigt tænkende Gjer forlanger det af sin Lejer, selv om han ved en prokuratormæssig Fortolkning af Loven kunde komme til det, og det forekommer mig, at Staten ikke bør stille sig paa et saadant Standpunkt.

Da ikke flere begærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets §§ 12—16 (se Tillæg A. Sp. 37—38)

vedtoges uden Afstemning.

Vædringsforslag under Nr. 94 til § 17 af Finansministeren, tiltraadt af Udvalget:

III. Indtægtskonto c. (Bogn til Transport af Assistenthuspanter). (Bet. Nr. 58).

Summen 15,180 Kr. 74 Ø. nedsættes med 550 Kr.

vedtoges uden Afstemning.